

TORNEM-HI AMB L'ESQUERRA

CARLOS ELORDI

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA - 29/09/05

Però hi continua havent esquerra? En vista de com es disputa el poder polític caldria dir que sí, ja que en totes les conteses electorals, on n'hi ha, davant de partits que no tenen cap mena de problema que se'ls anomeni *de dretes* o de *centredreta*, s'alineen formacions que són d'*esquerres* pel fet de col·locar-se davant d'aquells, si més no si tenim en compte l'etimologia del terme. El que no és tan clar és si hi ha diferències substancials entre els diferents projectes polítics. Les recents eleccions alemanyes han estat una altra ocasió per tornar-se a plantejar aquesta pregunta.

Dos articles, amb enfocaments diferents, han reflexionat en aquest terreny. El primer, firmat per **Thomas Ferenczi**, a LE MONDE, comença subratllant les coincidències que es donen entre les esquerres franceses i alemanyes, dividides i fortament enfrontades entre la proposta socialdemòcrata i la del socialisme rupturista, i remarca la inexistència de querelles d'aquesta mena a la Gran Bretanya o a Espanya. *"¿Continuaran tranquil·les les coses o, al contrari, les disputes que hi ha a França i a Alemanya s'estendran com una taca d'oli? ... De moment, la nova socialdemocràcia és acceptada de manera desigual perquè molts electors no la distingeixen bé de la dreta. I no obstant, aquesta diferència existeix. El polític Gerassimos Moschonas diu que la socialdemocràcia no vol renunciar a la seva identitat d'esquerra, que no és 'l'altra cara de la dreta' i que el que intenta és concordar dos registres diferents, 'la regulació pel mercat' amb 'la regulació del mercat'. Des d'aquest punt de vista --conclou Moschonas--, 'la socialdemocràcia ha trobat un cert equilibri que fins i tot li permet una certa profunditat política'. La contrapartida d'aquesta estabilitat és una modèstia ideològica que s'adapta a un projecte 'minimalista'. Els que esperen de la política un projecte mobilitzador quedaran molt insatisfets"*.

Sense esmentar el terme *esquerra* i abordant la qüestió des d'una òptica molt diferent --la de per què l'electorat alemany ha rebutjat les reformes que proposava el centredreta, *"que ha irritat molts comentaristes"*-- el nord-americà **William Pfaff** ha aportat altres arguments al HERALD TRIBUNE: *"De la mateixa manera, quan els votants francesos i alemanys van rebutjar el tractat constitucional europeu, la reacció dels funcionaris de Brussel·les va ser que calia allisonar la gent*

perquè tornés a votar d'una altra manera. Però considerem l'assumpte des del punt de vista de l'electorat. El nou paradigma econòmic monetarista elaborat pels alquimistes de la Universitat de Chicago s'ha establert com una veritat que garanteix l'èxit econòmic. Segons aquest paradigma, el màxim benefici de les grans corporacions empresarials produeix la màxima felicitat per a tothom. Això, combinat amb la desregulació i la globalització, donarà com a resultat un món millor. ... Però el que ha passat, tant a França amb a Alemanya, és que els votants s'han dit que fa 30 anys que accepten sacrificis i que ja volen saber on són les contrapartides. Una cosa similar ha passat amb la votació a l'expansió europea i a la reforma constitucional. Una actitud que surt del més profund del cervell dels votants els porta a dir que no a l'opinió dels experts. I això constitueix una nova i significativa dada democràtica".